

SALMONELLOSE-PANIEK IN BEEK EN DONK

*Door: J.M.W. Mavromichalis, Beukenlaan
85, 5741 DX Laarbeek. 0492-465966.*

Enkele goede kennissen van me wilden, na ampele overwegingen, ook reptielen gaan houden. Het stel was pas getrouwd, de vrouw was zwanger van haar eerste kind. In alle haast werden terraria gebouwd die bewoond gingen worden door slangen van de volgende soorten: een koppel guttata's, een dito thamnophissen en enkele lampropeltissen. Alles liep gesmeerd, het stel was constant bezig met de dieren, slangen houden bleek een leuke hobby te zijn. Ook lukte het hun in korte tijd een rattenkweek op te zetten met ± 80 dieren.

Na enkele maanden met de reptielen bezig te zijn geweest, ging het stel steeds meer uitkijken naar de geboorte van de baby. Die werd op 19 januari geboren en het slangenhoudende echtpaar mocht zich de ouders noemen van een wolk van een dochter.

Binnen enkele weken na de geboorte begonnen de problemen echter. De baby bleek permanent te huilen; ook werd er bloed in haar ontlasting gevonden. In het ziekenhuis kon men echter zo gauw geen oorzaak vinden. Toen de moeder terloops opmerkte dat er reptielen aanwezig waren in huis, ging er bij de arts een lampje branden: hoogstwaarschijnlijk was er sprake van salmonellose; bron van de ellende:

de reptielen. Het echtpaar besloot de GG en GD te vragen een onderzoek in huis te verrichten. Ze vroegen mij om er ook bij te zijn.

Ik dacht meteen aan het artikel van Steve Grenard in *Litteratura Serpantium* 16, over salmonellose met reptielen als besmettingsbron. Ik had het artikel meegenomen en liet het de medewerker van de GG en GD lezen. Nadat hij dat gedaan had, twijfelde hij niet aan een salmonella-besmetting, hoewel er in de ontlasting van de baby nog geen salmonella was aangetroffen.

Er werden kweekjes van de reptielen genomen. Ik bracht ook hun rattenkweek ter sprake, van het bestaan waarvan de GG en GD niets wist. De medewerker dacht, dat de oorzaak van de ellende ook best wel eens daar zou kunnen liggen. Het echtpaar speelde dagelijks met de dieren en liet ze los op de schoulers lopen bijvoorbeeld.

Uiteindelijk strekte het onderzoek zich uit tot de keuken. Op het aanrecht stonden de babyflesjes netjes uitgekookt naast de speelbak. Lezing van het bovengenoemd artikel deed me meteen denken aan kruisbesmetting. Het echtpaar reinigde de waterbakken van de reptielen in de keuken, bij de speelbak. Daardoor konden fijne druppeltjes in en op de babyflesjes komen.

De man van de GG en GD, die nog steeds overal monstertjes van nam, raakte er steeds meer van overtuigd dat de oorzaak van de problemen met de baby bij de reptielen lag. Maar nog steeds was er geen zekerheid of er sprake was van salmonella. Hij wilde graag een kopie hebben van het artikel uit *LS* die ik hem bezorgd heb; ook de huisarts heb ik een kopie gegeven.

Het echtpaar had na deze ervaring de schrik goed te pakken. Ze deden meteen alle reptielen de deur uit, evenals de ratten. Ook enkele andere reptielenhouders kregen de schrik goed te pakken. Sommigen meenden, dat zij ook te maken hadden met een dergelijke besmetting, daar zij vaak buikpijn hadden. Het was zelfs zo, dat kennissen van deze reptielenliefhebbers uit angst voor besmetting spontaan wegbleven. Gelukkig verdwenen in de loop van enkele weken de symptomen bij de baby. Op dit moment is zij kerngezond.

De ouders van de baby en ikzelf denken sterk dat het salmonellose is geweest, alhoewel dat tot op de dag van vandaag niet bevestigd is door de GG en GD of de huisarts. Maar het artikel uit *LS* laat nauwelijks twijfel over de oorzaak bestaan!

Toen het echtpaar met reptielen wilde beginnen, heb ik het uitdrukkelijk gewezen op het

belang van hygiëne, vooral als er baby's in huis zijn. Zelf ontsmet ik alles wat met mijn reptielen te maken heeft met Dettol. Mij is dergelijke besmettingsellende tot nu toe dan ook bespaard gebleven. Ook mijn zoon, die vanaf zijn derde jaar reptielen gehanteerd heeft, heeft nooit klachten gehad.

Naar mijn mening is het onderzoek door de instanties niet goed uitgevoerd, terwijl dat heel wel mogelijk zou zijn geweest. Van de paniek die bijgevolg ontstond zijn de reptielen en de ratten het slachtoffer geworden. 'Onwetenden' beschouwen sommige houders nog steeds als besmet. Mijn uitleg over de hele kwestie aan deze mensen is vruchteloos: hun angst is groter dan hun redelijkheid. Ik vind het dan ook jammer dat er geen grondig onderzoek is verricht, dat zou veel duidelijkheid geschapen hebben.

Als er echter weer een iets overduidelijk is geworden, dan is het wel dat hygiëne van een enorm belang is. Omgang met reptielen en muizen of ratten kán een probleem voor de volksgezondheid zijn. Ik vind het niet meer dan normaal dat reptielenhouders hun verantwoordelijkheid in dezen erkennen door voor een goede hygiëne te zorgen. Het is weer eens gebleken, dat niet alleen sensationele slangenbeten onze hobby in een kwaad daglicht kunnen stellen.